

УДК 339.166.5

РЕАЛІЗАЦІЯ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Стадник О.І.

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

В умовах глобалізації світового ринку на передній план для України виходить інтенсивна модернізація, що потребує залучення інтелектуальної власності. Стаття присвячена аналізу основних приписів Угоди про асоціацію України та Європейським Союзом а також Угоди про торгівельні аспекти прав інтелектуальної власності СОТ. Визначені позитивні та негативні риси нового економічного обігу інноваційних активів та надані відповідні рекомендації щодо покращення.

Ключові слова: інтелектуальна власність, Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, економічний розвиток, інноваційна політика.

Постановка проблеми. Як свідчить аналіз дипломатичних відносин, Україна впродовж декількох років є пріоритетною країною для Європейського Союзу у сфері питань з використання інтелектуальної власності. Вирішення питань щодо інструментарію виконання положень Угоди про асоціацію між Україною та ЄС

матиме практичне значення як на рівні формування державної інноваційної політики так і для суб'єктів господарювання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання асоціації Європейського Союзу з третіми країнами і міжнародними організаціями були предметом дослідження І. Березовської, Я. Кос-

тученко, Н. Мушак, К. Хилліона. Вагомий внесок у дослідження проблем інтелектуальної власності, зроблено у працях учених – С. Сіденко, В. Базилевича, О. Вінник, О. Харенко, В. Щербини, Л. Едвінсона, В. Іноземцева, М. Меллуна, І. Ноуаки, П. Салівана, Т. Стюарта, Г. Текючі, Д. Тіса, В. Базилевича, Г. Башнянина, О. Бутніка-Сіверського, В. Гейця, О. Кендюхова, А. Чухна та ін.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Включення до Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом значної кількості сфер співпраці, серед яких і питання інтелектуальної власності та їх детальна регламентація зумовлює необхідність створення передумов для реалізації її положень.

Мета статті. В межах реалізації заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС важливо торкнутися питань, що пов'язані із передумовами, інструментами та наслідками реалізації даної Угоди.

Виклад основного матеріалу. В умовах глобалізації економічних відносин, інтелектуальна власність відіграє значну роль на рівні із товарами та послугами, при цьому частка ринку інтелектуальної власності має стійку тенденцію до зростання. Для забезпечення стійких економічних показників важливо обрати ефективні механізми розвитку та захисту інтелектуальної власності.

Всесвітня організація інтелектуальної власності, Корнельський університет та Бізнес-школа INSEAD оприлюднили сьомий Глобальний інноваційний індекс (ГІІ), що ґрунтується на дослідженні 143 економік світу, в ході якого було вивчено 81 факторів, що визначають спроможність країни стимулювати тип інноваційного розвитку, котрий веде до стабільного економічного зростання. Спектр цих чинників варіюється від різних аспектів інфраструктури до виявів креативності при створенні продуктів, послуг та онлайн-сервісів. Також було враховано доступ до високоякісної освіти у кожній із країн (зроблені висновки базуються на даних рейтингу «QS World University Rankings»).

До рейтингу, що публікується з 2007 року, увійшли 143 країни з усіх регіонів світу, в якому перші місця посіли Швейцарія, Великобританія і Швеція. Україна в таблиці рейтингу розташувалася між Бахрейном і Йорданією, які займають відповідно 62-ге і 64-те місця. Значення українського індексу інновацій досягло максимуму останніх чотирьох років і склало 36,3 бала, що перевищує середнє значення індексу серед держав з рівнем доходу нижче середнього (29,5), але все ще помітно не дотягує до середньоєвропейського рівня (47,2).

В черговому рейтингу Bloomberg наша держава увійшла в ТОП-50 найбільш інноваційних країн світу. Так у січні 2014 наша країна посіла 49-те місце. За рік Україна втратила 7 позицій – ще в 2013 році в аналогічному дослідженні вона розташовувалася на 42-ій позиції рейтингу.

В рамках Глобального інноваційного індексу аналітики розподіляють країни на три сегменти – лідери, учні та нерозвинені країни – залежно від розміру ВВП на душу населення при оцінці впливу на нього інноваційних ринків. Україна зайняла місце ближче до центру кри-

вої в сегменті «учні», що означає, що наша країна рухається вперед на шляху до інноваційного лідерства. Індекс складений за 81 індикатором, які відображають інноваційні можливості країн, якість інновацій, їх результати та розвиток інноваційної інфраструктури країн-учасниць. Серед іншого оцінюється і розвиток галузей ІТ і онлайн-складової бізнесу.

У дворічному звіті Європейської Комісії про охорону та захист інтелектуальної власності у країнах за межами ЄС, викладено положення про те, що піратство та підробки залишаються головними проблемами України, а також неналежний захист прав інтелектуальної власності на законодавчому рівні [1].

Згодом Європейська Комісія у своїй доповіді 1 липня 2015 р. окреслила стан дотримання прав інтелектуальної власності у третій країнах та дала оцінку впливу порушень у цій сфері на інтереси європейських власників прав інтелектуальної власності у двосторонній торгівлі ЄС з цими країнами.

У доповіді окреслюються інтереси власників прав інтелектуальної власності ЄС і надісланий політичний сигнал іншим інституціям ЄС та урядам третій країн стосовно позиції Європейської Комісії щодо захисту прав інтелектуальної власності.

Матеріали для доповіді формувалися на основі детальних опитувань Комісією промислових та підприємницьких кіл країн-членів ЄС. У висновках доповіді Європейська Комісія відзначила переміщення України до третьої категорії порівняно нижчого ризику порушень. Окремими прикладами порушень називаються:

- неплатежі роялті державних ЗМІ;
- відсутність чітких правил діяльності саморегульованих організацій, причетних до інтелектуальної власності;
- низький рівень забезпечення виконання законодавства по захисту інтелектуальної власності в цифровому секторі;
- недостатній рівень кримінальної відповідальності, передбачений законодавством;
- затяжний характер судових процесів в контексті порушень прав.

В якості причин називаються корупція та слабка інституційна здатність компетентних державних органів у сфері захисту прав інтелектуальної власності, обмеження ресурсів правоохоронних органів, відповідальних за цей захист, відсутність політичної волі керівництва органів державної влади України щодо вирішення існуючих проблем, сучасна політична ситуація в Україні як додатковий ускладнюючий фактор.

Доповідь інформує про комплекс заходів з боку Європейської Комісії щодо вирішення згаданих вище проблемних питань, зокрема, нагадує, що в рамках Угоди про асоціацію з ЄС функціонує діалог, а також у наявності виділені кошти в рамках програм технічної допомоги ЄС Україні для зміцнення режиму захисту прав інтелектуальної власності. Йдеться про проект ТВІННІНГ для зміцнення правового поля України на суму 1,4 млн. євро. Проект допомагає скорегувати спеціальне законодавство в сфері інтелектуальної власності з метою спонукання української сторони посилити боротьбу з проявами порушення прав інтелектуальної власності. У доповіді ви-

кладені висновки Європейської Комісії, в яких у цілому відмічено, що в Україні ще недостатньо застосовуються заходи, які б покращили захист інтелектуальної власності, тому пропонують розпочати діалог з ключовими міжнародними партнерами, передусім з ЄС та винести зазначене питання на розгляд одного із засідань Національної ради реформ.

Враховуючи наведене можна стверджувати, що з'являється все більше доказів, які підтверджують, що зміцнення прав ІВ є важливим фактором економічного розвитку країни, зростання цінності інновацій тощо. Належний розвиток галузі ІВ приваблює прямі іноземні інвестиції (FDI), сприяє науково-дослідницькій діяльності та передавню технологій у країнах, що розвиваються. Інтелектуальна власність як важлива складова діяльності багатьох підприємств забезпечує зростання додаткової вартості роботи та розвитку зовнішньої торгівлі [2].

Широкий спектр досліджень в галузі економіки, проведених неурядовими, урядовими організаціями та бізнесом, підтверджує, що ті галузі, які спираються на використання інтелектуальної власності, роблять важливий внесок в економіку країн. Для прикладу, нещодавнє дослідження, проведене Всесвітньою організацією охорони інтелектуальної власності (ВОІВ), показує, що галузі, які залежать від охорони авторських прав, забезпечують 2,85% ВВП України. Хоча ця частка може здаватись незначною, порівняно з часткою основних галузей, таких як обробна промисловість (14,53%), торгівля (12,69%) та транспортні послуги і пов'язані з ними види діяльності (10,75%), вона все одно є вагомою, оскільки є близькою до частки інших важливих галузей, таких як електроенергетика, газифікація та водопостачання (3,44%), охорона здоров'я та соціальна допомога (3,14%), будівництво (3,71%).

Існують також й інші показники, які свідчать про роль пов'язаних з авторським правом галузей промисловості для економіки України. В Україні галузі, пов'язані з авторським правом, забезпечують робочими місцями близько 400 000 осіб, і це перевищує внесок у працевлаштування багатьох інших важливих галузей. Внесок пов'язаних з авторським правом галузей економіки у валове виробництво в 2005 році складав 3,47%, що суттєво більше за внесок освіти (2,8%) та соціальної/медичної допомоги (2,18%). Внесок пов'язаних з авторським правом галузей економіки до валової доданої вартості у 2005 році складав 3,32%. 2 [3].

Відправною точкою нових поглиблених відносин між Україною та Європейським Союзом стало підписання Угоди про асоціацію між Європейським Союзом та Україною на саміті ЄС у Брюсселі 27 червня 2014р. Дана подія є орієнтиром для проведення економічних реформ, які спрямовані на поступове наближення вітчизняної економіки до внутрішнього ринку ЄС у межах поглибленої та всеохопної зони вільної торгівлі. Одночасна ратифікація УА Верховною Радою України та Європейським парламентом відбулася 16 вересня 2014р., положення якої стосовно політичного та економічного співробітництва сторін, за винятком створення зони вільної торгівлі набрали чинності 1 листопада 2014р. За-

стосування розділу IV УА щодо поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі ЄС з Україною відкладено до 1 січня 2016 р.

В аналітичній доповіді експертів, що представляють незалежні дослідницькі центри України, за координації Інституту Євро-Атлантичного співробітництва справедливо, зазначено, що укладаючи Угоду, Україна заявляє про свою рішучість перейти в нову якість: від пострадянської країни, яка вимушена дотримуватися згаданих принципів під страхом бути ізольованою від цивілізованого світу, до країни – інтегральної складової цивілізованого світу, призначення якої полягає у вдосконаленні цих принципів і їх поширенні серед інших народів [4, с. 13].

Кабінетом Міністрів України розпочато роботу над проектом «НАЦІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ розвитку сфери інтелектуальної власності в Україні на період до 2020 року», що в перспективі дозволить підвищити інституційну, економічну, правову та соціальну бази до міжнародного рівня, а також дозволить в повній мірі використовувати продукти інтелектуальної власності. Існування нової національної стратегії підкреслює перш за все прагнення нашої держави векторально зміцнити інститут інтелектуальної власності та забезпечує виконання Україною взятих на себе зобов'язань у межах УА. Розроблення Національної стратегії розвитку сфери інтелектуальної власності є логічним продовженням процесу удосконалення сфери інтелектуальної власності в Україні, що відбувається в межах реалізації Концепції розвитку державної системи правової охорони інтелектуальної власності на 2009-2014 роки, та зумовлено необхідністю кардинальних змін, спрямованих на використання інтелектуальної власності в якості стратегічного ресурсу в системі формування національного багатства та підвищення конкурентоспроможності економіки нашої країни, прискорення інноваційного розвитку та інтеграції України у міжнародний економічний простір.

Національна стратегія розвитку сфери інтелектуальної власності конкретизує основні шляхи реалізації концептуальних ідей і поглядів на розвиток сфери інтелектуальної власності в Україні, визначених Програмою економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», Державною програмою активізації розвитку економіки на 2013-2014 роки, Програмою розвитку інвестиційної та інноваційної діяльності в Україні, Стратегією розвитку інформаційного суспільства в Україні, Стратегією національної безпеки України, Концепцією Загальнодержавної цільової економічної програми розвитку промисловості на період до 2020 року.

Історія знає негативний досвід подібної реформи, що вже мала місце в Україні у минулому і лише призвела до руйнування державної системи охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності.

У березні 1999 року Указом Президента України № 250/99 були ліквідовані Державне патентне відомство України та Державне агентство авторських та суміжних прав, а їхні функції передані іншому багатофункціональному центральному органу виконавчої влади.

Це призвело до відтоку із сфери високопрофесійних фахівців, до істотного зниження фахового рівня виконання робіт з нормативно-правового забезпечення та реалізації державної політики у сфері інтелектуальної власності, до необхідності внесення великої кількості змін до низки законів та сотень підзаконних актів, до гальмування і навіть призупинення процесу реєстрації прав інтелектуальної власності, до втрати контролю над процесами правомірної використання прав інтелектуальної власності тощо. Компромісним вирішенням цього питання стало створення у 2000 році при Міністерстві освіти і науки України Державного департаменту інтелектуальної власності як органу державного управління зі статусом юридичної особи, а вже у 2010 році його перетворили на Державну службу інтелектуальної власності на базі цього Департаменту.

Негативні наслідки реформи 1999 року стали причиною тому, що вже 13 березня 2001 року Офіс Торгового представника Сполучених Штатів Америки розповсюдив оголошення про визначення України «першочерговою зарубіжною країною», згідно зі спеціальним розділом 301 Закону про торгівлю 1974 року. Більше того з боку США до України були застосовані економічні санкції, що призвели до значних економічних втрат, до втрати закордонних ринків збуту багатьох видів вітчизняної продукції, до руйнування міжнародного іміджу тощо.

Як зазначалося раніше політичну частину Угоди було підписано 21 березня 2014 р. під час Позачергового Саміту Україна – ЄС, а 27 червня 2014 р. під час засідання Ради ЄС – економічну частину включно з розділом IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею», який займає 2/3 всього обсягу Угоди та вміщує в себе окрему главу щодо питань інтелектуальної власності.

Дана угода є одним із найбільших міжнародних документів та найбільшим міжнародним договором з третьою країною, що коли-небудь укладався Європейським Союзом. В основу Угоди закладено якісно новий формат відносин між Україною та ЄС на принципах «асоціації та економічної інтеграції» і слугує орієнтиром на подальшу стратегію нашої країни щодо поступового входження національної економіки до спільного ринку ЄС.

Глава 9 Угоди регламентує питання інтелектуальної власності, на якій ми зупинимось детальніше. Частиною 1 визначено дві цілі у сфері інтелектуальної власності: спрощення створення і комерційного використання інноваційних продуктів та продуктів творчої діяльності на території Сторін, а також досягнення належного та ефективного рівня охорони і захисту прав інтелектуальної власності [5].

Відповідно до статті 158 Угоди на Сторін покладається обов'язок забезпечувати належне та ефективне виконання зобов'язань за міжнародними договорами у сфері інтелектуальної власності, учасниками яких вони є, зокрема за Угодою про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності, що міститься у Додатку 1С до Угоди про заснування Світової організації торгівлі. Глава 9 УА в частині, що стосується Угоди про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (далі – Угода ТРІПС) доповнює та уточнює права

та обов'язки Сторін. Аналізуючи положення УА можна сказати, що остання до прав інтелектуальної власності включає: авторське право; суміжні права; права, пов'язані з патентами; торговельні марки; фірмові найменування; промислові зразки; компонування (топографії) інтегральних мікросхем; географічні зазначення, зокрема зазначення походження, зазначення джерела походження (близько 3000 найменувань, зокрема такі як «шампанське», «коньяк», тощо); сорти рослин; охорону конфіденційної інформації та захист від недобросовісної конкуренції [5].

В науковій літературі розділяють два способи здійснення гармонізації: шляхом приєднання України до міжнародних документів, які закріплюють правові стандарти в окремих галузях, та прийняття внутрішніх правових актів, що відповідають нормам законодавства ЄС. Так, В. Муравйов характеризує особливості гармонізації інституту інтелектуальної власності шляхом приєднання до міжнародних угод зазначає, що вибір такого способу гармонізації у цій сфері є економічним і зумовленим самою природою відносин з охорони інтелектуальної власності [6, с. 15-17].

Обсяг правових положень ЄС (acquis), що містяться у додатках до УА і повинен бути інкорпорований у правове поле України, є безпрецедентним для угод про асоціацію. Він наближається до обсягу, який зазвичай зобов'язуються виконати країни – кандидати на вступ до ЄС. Україні надано відповідно до статті 25 УА максимальний десятирічний строк створення поглибленої і всеосяжної зони вільної торгівлі, а що стосується інституту інтелектуальної власності, то держава повинна забезпечити повну імплементацію зобов'язань протягом 18 місяців з дати набрання чинності цією Угодою. Водночас Україна погодилася десятирічний перехідний період і компенсаційний пакет для модернізації підприємств, яких торкнеться зміна назви продукції внаслідок захисту географічних зазначень і просування української продукції під новими брендами на ринки ЄС [4, с. 31].

Урядом затверджено План заходів з імплементації УА на 2014-2017 роки, яким передбачено близько 490 коротко- та середньострокових завдань в усіх сферах співробітництва між Україною та ЄС, визначених Угодою. У сфері інтелектуальної власності основна увага приділяється трьом складовим: належному впровадженню стандартів щодо справляння мита з прав інтелектуальної власності, закріплених у Виконавчій Директиві 2004/48/ЄС та Регламенті № 608/2013; вжиттю ефективних заходів проти піратства і піратства з метою протидії порушенням прав інтелектуальної власності та посиленню боротьби з інтернет-піратством. Україна шляхом усунення існуючих і недопущення появи нових відмінностей повинна привести правову базу у відповідність до законодавства ЄС, що характеризує правову охорону комп'ютерних програм і баз даних; запровадження єдиного порядку реалізації права на кабельну ретрансляцію об'єктів авторського права і суміжних прав; запровадження єдиного порядку реалізації майнових прав суб'єктів авторського і суміжних прав через організації колективного управління; захисту інтересів інформаційних посередників,

у діяльності яких має місце відтворення об'єктів авторського права і суміжних прав у технологічному процесі передачі даних у телекомунікаційних мережах; усунення розбіжностей під час застосування права слідування на користь автора оригінального твору мистецтва; наближення положень національного законодавства щодо об'єктів промислової власності до законодавства ЄС; запровадження інституційних та організаційних змін для належного виконання положень УА в частині захисту в Україні географічних зазначень ЄС; запровадження адміністративних процедур та додаткових заходів для забезпечення захисту прав інтелектуальної власності на рівні, передбаченому директивою Ради ЄС 2004/48/ЄС про захист прав інтелектуальної власності.

У напрямі зміцнення міжнародного співробітництва України у сфері інтелектуальної власності у межах ВОІВ та у двосторонньому форматі на рівні співпраці з урядом США 30 вересня 2014р. підписано Програму співробітництва між Державною службою інтелектуальної власності України та Всесвітньою організацією інтелектуальної власності на 2014-2016 роки, одним із основних пріоритетів якої є удосконалення регулювання інституту інтелектуальної власності з урахуванням кращої міжнародної практики. Важливо зазначити про позбавлення України статусу «пріоритетної іноземної країни» та, відповідно, найбільшого порушника інтелектуальної власності згідно з оновленим Спеціальним звітом USTR Special 301, що був підготований Торгівельним представником США. Таким чином, Україна була переміщена на один рівень вище у переліку країн пріоритетного спостереження, в якому 13 країн, у тому числі Алжир, Аргентина, Венесуелла, Еквадор, Індонезія, Росія, Чилі, тощо.

Для того щоб перейти до більш лояльного списку, Україна повинна вирішити три головні проблеми, які на сьогодні існують в сфері інтелектуальної власності: легалізація програмного забезпечення в органах влади, прозора діяльність організації колективного управління і захист авторських прав в мережі Інтернет.

Висновки і пропозиції. Підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС слід розглядати без перебільшення як історичну подію в стосунках сторін. Але якщо для Євросоюзу Угода про асоціацію означає успіх політики Східного партнерства, то для України Угода є фактично вибором стратегічного напрямку реформування країни та подальшої інтеграції в систему сучасних світових господарських зв'язків. Водночас, ми маємо бути свідомими того, що максимально ефективно скористатись модернізаційним потенціалом Угоди Україна зможе лише за умови чіткого, своєчасного та повного виконання своїх зобов'язань. А це вимагатиме адекватного інтелектуального розуміння сучасних соціально-економічних проблем та процесів, відповідних політичних зусиль, інституційних спроможностей та фінансових витрат.

Важливо зазначити, що посилення захисту прав інтелектуальної власності фактично означатиме підвищення захисту інвестицій у нові технології та інноваційні продукти. У довгостроковій перспективі це означатиме створення умов

для модернізації економіки країни та її перехід на інноваційний шлях розвитку.

Очевидно, що наявність такого захисту означатиме підвищення цін на купівлю товарів, які містять інтелектуальну складову. В Україні найбільша кількість проблем у сфері інтелектуальної власності виникає з реєстрацією торговельних марок та географічних зазначень. Україна ділить весь масив зареєстрованих географічних зазначень на три частини:

- назви товарів, які не виробляються в Україні;
- продукція, кількість виробників якої є доволі обмеженою;
- географічні зазначення ЄС, які безпосередньо збігаються з назвами продуктів або напоїв, що традиційно виробляються в Україні і є важливою складовою товарного асортименту національної промисловості.

У випадку підписання Угоди взяття під охорону першої частини масиву пов'язано з витратами на розширення бази зареєстрованих в Україні географічних зазначень та їх подальше обслуговування. Забезпечення захисту другої частини списку потребує вжиття заходів щодо компенсації існуючим виробникам затрат, пов'язаних зі зміною назв продукції, яку вони виробляють та назви якої збігаються з офіційно зареєстрованими в ЄС географічними зазначеннями.

Стосовно третьої частини в Україні було найбільше застережень. Перехід на нові найменування більше ніж половини виноробної продукції, яка виробляється в Україні, пов'язаний зі значними фінансовими втратами для винарів. У результаті переговорів українська сторона домоглась запровадження десятирічного перехідного періоду.

Посилення захисту прав інтелектуальної власності означатиме, що домогосподарства матимуть більше гарантій використання справжніх, а не підроблених товарів. Але за це їм доведеться, імовірно, сплачувати вищу ціну. Наприклад, у сфері лікарських засобів важливим питанням є продовження терміну ексклюзивності реєстраційної інформації до 10 років, що може призвести до погіршення доступу населення до дешевших аналогів певних ліків (так званих генериків). Так, Директива 2004/27/ЄС впроваджує ексклюзивність даних на 11 років, що більш ніж подвоює існуючий в Україні термін і може застосовуватись для запобігання реєстрації генериків.

Для державного сектору. У короткостроковій перспективі імплементація Угоди вимагатиме гармонізації значної частини законодавства у сфері захисту прав інтелектуальної власності з відповідними нормами ЄС, що вимагатиме певних витрат.

Слід також зазначити, що ЄС та Україна постійно розвиваються, а тому поява нових соціально-економічних реалій та регуляторних потреб об'єктивно вимагатиме від сторін Угоди шукати відповіді на нові виклики та розвивати взаємне співробітництво, виходячи за межі простої імплементації положень Угоди про асоціацію. Іншими словами, мова йде про те, наскільки Україна та ЄС зможуть використати потенціал Угоди для реального збагачення форм і змісту співпраці та адекватного узгодженого реагування на поточні та майбутні регіональні та глобальні проблеми.

Список літератури:

1. Звіт про охорону та захист інтелектуальної власності у третіх країнах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013march/tradoc_150789.pdf
2. «Інтелектуальна власність: рушійна сила інноваційної діяльності та економічного зростання», Міжнародна торгова палата (2011), [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.iccwbo.org/data/documents/intellectualproperty/ip_powerhouse-for-innovationand-economicgrowth/
3. «Роль пов'язаних з авторським правом галузей в економіці України», ВОІВ (2008), [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.wipo.int/export/sites/www/freepublications/en/copyright/1017/wipo_pub_1017.pdf
4. Сушко О., Зелінська О., Хорольський О., Угода про асоціацію Украна – ЄС: дороговказ реформ. – К., 2012. – 55 с.
5. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27 червня 2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://www.kmu.gov.ua/kmu/docs/EA/00_UkraineEU_Association_Agreement_\(body\).pdf](http://www.kmu.gov.ua/kmu/docs/EA/00_UkraineEU_Association_Agreement_(body).pdf)
6. Муравйов В., Мушак Н. Гармонізація законодавства України з правом Європейського Союзу в рамках Угоди про асоціацію між Україною та ЄС // Віче. – 2013. – № 8. – С. 12-18.

Стадник О.И.

Киевский национальный экономический университет имени Вадима Гетьмана

**РЕАЛИЗАЦИЯ СОГЛАШЕНИЯ ОБ АССОЦИИИ
МЕЖДУ УКРАИНОЙ И ЕВРОПЕЙСКИМ СОЮЗОМ
В СФЕРЕ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СОБСТВЕННОСТИ****Аннотация**

В условиях глобализации мирового рынка на передний план для Украины выходит интенсивная модернизация, что требует привлечения интеллектуальной собственности. Статья посвящена анализу основных предписаний Соглашения об ассоциации Украины и ЕС, а также Соглашения о торговых аспектах прав интеллектуальной собственности ВТО. Определены положительные и отрицательные черты нового экономического оборота инновационных активов и предоставлены соответствующие рекомендации по улучшению.

Ключевые слова: интеллектуальная собственность, Соглашение об ассоциации между Украиной и Европейским Союзом, экономическое развитие, инновационная политика.

Stadnyk O.I.

Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

**THE IMPLEMENTATION OF THE ASSOCIATION AGREEMENT
BETWEEN UKRAINE AND EUROPEAN UNION
IN THE FIELD OF INTELLECTUAL PROPERTY****Summary**

In a globalized world market in the forefront for Ukraine turns intense modernization, which requires the involvement of intellectual property. This article analyzes the basic requirements of the Association Agreement Ukraine and the European Union and the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights WTO. Positive and negative features of the new economic circulation innovative assets and provide appropriate recommendations for improvement.

Keywords: intellectual property, the Association Agreement between Ukraine and the European Union, economic development, innovation policy.